DOCUMENTE INEDITE DESPRE SCULPTORUL AL. CĂLINESCU

de MIHAI SORIN RĂDULESCU

Abstract
The Călinescu family – originating from Craiova – is a less known family of artists who lived in Bucharest during the XXth *century. The architect Grigore Călinescu (1859–1947) who studied at the École des Beaux-Arts in Paris, was one of the founding members of the Society of Romanian Architects. Among the numerous buildings he has projected – mainly hospitals and prisons – can be especially mentionned the psychiatrical hospitals in Bucharest (today the „Prof. dr. Alexandru Obregia" hospital) and Jassy (the Socola hospital). His sons Alexandru and Emil followed his passion for the arts. Alexandru Călinescu (1889–1978), professor at the Faculty for Architecture, was a remarkable sculptor, whereas his younger brother Emil Călinescu (1903–1981) became an interesting architect of the "Art Déco" style. Maybe the best known sculptures of Alexandru Călinescu are the effigies of King Ferdinand of Romania and Queen Mary, on the Triumphal Arch in Bucharest.*
The article is a documentary contribution to the biography of Al.Călinescu: the author has found in the archives his birth certificate (18 May 1889, Râmnicu Vâlcea) and a Curriculum Vitae of him, made as a member of the Union of Plastic Artists of Romania (*1961).*

Key Words*: architect Grigore Călinescu, sculptor Alexandru Călinescu, École des Beaux-Arts of Paris, Triumphal Arch in Bucharest, "Ion Mincu" University for Architecture and Urban Planning in Bucharest.*

Numele „Al. Călinescu" se pretează la confuzii și omonimii. In prima jumătate a secolului XX nu era însă cazul: era purtat de acest ilustru sculptor, cu studii îndelungate la Şcoala de Arte Frumoase din Paris, ulterior profesor de modelaj la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu" din Bucureşti. Mai târziu s-au mai afirmat un alt sculptor cu nume asemănător – Alexandru Călinescu-Arghira – și un eminent critic literar și eseist de la Iași, Alexandru Călinescu, profesor universitar de istoria literaturii franceze, fost director al Bibliotecii Universitare „Mihai Eminescu" din capitala Moldovei. Pe acesta din urmă am avut chiar onoarea să-l am ca membru în comisia de susținere a doctoratului, la Paris, la *Institut National des Langues et Civilisations Orientales* (INALCO, aprilie 1995).

Pe sculptorul Al.Călinescu, din păcate nu l-am cunoscut personal (eu fiind născut în 1966), deşi a încetat din viață – aproape nonagenar – în anul 1978[1]. Dintre verii săi primari[2] – care erau, la rândul lor, veri primari cu bunica mea maternă – am cunoscut pe Maria (zisă Tita) Alexeanu (născută Călinescu) – foarte apropiată sufletește de străbunica mea Zina Rădulescu (născută Mazilu)[3] și pe simpaticul colonel (din vechea armată) Ştefan Călinescu. Interesul pentru acest sculptor se justifică prin valoarea deosebită a lucrărilor sale – dintre care o mare parte pot fi admirate la Muzeul de Artă din Constanța, precum și – din punct de

[1] Vezi mai jos documentele nr.3 și nr.4.

[2] Despre această familie Călinescu, originară din Craiova, vezi Mihai Sorin Rădulescu, *Cu gândul la lumea de altădată*, București, 2005, cap. *Sculptorul Alexandru Călinescu și familia sa*, p.165-166.

Idem, *Arhitectul Grigore Călinescu și contribuția sa la arhitectura spitalelor din România*, în *Studii de Istorie IV*, editori: Constantin Bușe, Ionel Cândea, Brăila, Muzeul Brăilei „Carol I", 2015, p.661-665.

[3] Mihai Sorin Rădulescu, *O familie de mazili din Oltenia*, în *Națiunea română, idealuri și realități istorice. Acad. Cornelia Bodea la 90 de ani*, vol. îngrijit de Alexandru Zub, Venera Achim, Nagy Pienaru, București, Editura Academiei Române, 2006, p. 423–424.

vedere subiectiv – printr-o legătură de rudenie prin alianță: învățătorul Ion Călinescu de la Bechet (jud. Dolj), fratele arhitectului Grigore Călinescu (tatăl sculptorului), a fost căsătorit cu Ana Mazilu, sora Zinei Mazilu căsătorită cu magistratul Mihail Rădulescu, străbunica mea pe linie feminină[4].

Documentele prezentate în cadrul de față constituie actul de naștere al sculptorului Al. Călinescu care se păstrează într-un registru de stare civilă de la Arhivele Naționale din Râmnicu Vâlcea, precum și piesele din dosarul său de membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România[5]. Ele aduc o contribuție substanțială la cunoașterea biografiei și a operei sculptorului – despre care există o micromonografie, publicată în 1988 – la zece ani de la moartea sa – de către Adina Nanu și Florica Cruceru, dar care ar merita fără îndoială o cercetare mult mai amplă, pe măsura bogatei sale opere.

Potrivit actului său de naștere, viitorul artist s-a născut la 18 mai 1889, la Râmnicu Vâlcea. Lămurirea era necesară, căci un document din dosarul său de student la *Ecole des Beaux-Arts* din Paris menționa, ca an de naștere,1890[6]. Surprinzătoare este profesia indicată ca fiind a tatălui: „tâmplar”, care se explică prin faptul că Grigore Călinescu urmase Școala de Arte și Meserii din Craiova[7], aceeași în care avea să fie mai târziu elev Constantin Brâncuși. Vârsta menționată – 30 de ani – coincide cu anul nașterii cunoscut al acestuia: 1859.

Din certificatul de naștere aflăm apoi că mama viitorului sculptor se numea „Alixandrina”, în vârstă de 23 de ani, fiind fiica lui „Dumitru Ion”. Numele tatălui s-a transformat în „Dumitrescu”[8]. Unul dintre cei doi martori a fost căpitanul Alexandru Avrămescu, în vârstă de 51 de ani, „proprietar”. De menționat faptul că în plin centrul Râmnicului există astăzi o stradă numită „Emil Avrămescu”. Acești Avrămești din Râmnicu Vâlcea proveneau dintr-o **altă** familie decât generalul Gheorghe Avramescu, comandantul Armatei a IV-a, din Al Doilea Război Mondial, care era născut la Botoșani și avea legături de familie cu Brăila.

UNIUNEA ARTIȘTILOR PLASTICI DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

CARTE DE MEMBRU

Nr. 372.

Călinescu Alexandru

artist-sculptor

este membru ... al Uniunii Artiștilor Plastici din R. P. R.

Data eliberării carnetului 10 oct. 1955

Semnătura posesorului,

PREȘEDINTE,

SECRETAR,

Viitorul artist s-a născut la Râmnicu Vâlcea, într-o casă de pe strada Călărași. Numele acestei străzi nu mai există astăzi, din păcate, dar consultând lucrările memorialistice ale profesorului râmnicean Nicolae Angelescu, am constatat că se afla în centrul orașului.

---

4 Zina Rădulescu (născută Mazilu) a avut din căsătoria sa cu magistratul Mihail Rădulescu (1869 sau 1872–1922) o fiică, Dacia Sarmiza (1912–1996), avocată și apoi profesoară de științe naturale, căsătorită cu Gheorghe Marineanu (1908–1977), profesor de muzică și geografie. Fiica acestora, Gloria Gina Domnița (1937–2014), de profesie inginer geofizician, s-a căsătorit cu Florin A.Rădulescu (n. 1939), și el inginer geofizician și cercetător la Măgurele, având ca fiu pe Mihai Sorin (n. 1966), istoric și genealogist, profesor la Facultatea de Istorie a Universității București.

5 Cu acest prilej îmi îngădui să exprim mulțumirile mele dlui Petru Lucaci, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din România, care a aprobat accesul meu la dosarul de membru UAP al sculptorului.

6 Mihai Sorin Rădulescu, *Cu gândul la lumea de altădată*, p. 173, 176, 178.

7 Idem, *Arhitectul Grigore Călinescu și contribuția sa la arhitectura spitalelor din România*, în *Studii de Istorie IV*, vol. îngrijit de Constantin Bușe și Ionel Cândea, Brăila, Ed. Istros, 2015, p. 666.

8 Adina Nanu, Florica Cruceru, *Sculptorul Al. Călinescu*, București, 1988, p. 8.

Coincidența – oare doar o coincidență ?! – face ca actul să fie semnat – ca și altele din respectivul registru – de către primarul urbei care purta același nume de familie: „Călinescu”. Era vorba de „Scarlat Călinescu” care nu știu să fi fost rudă cu familia sculptorului. De altfel arhitectul Grigore Călinescu își schimbase numele de familie din „Popilian” în „Călinescu”[9].

Din însemnările ulterioare, trecute în registru pe aceeași foaie, aflăm date exacte și prețioase despre căsătoriile sculptorului: prima dată s-a însurat, la 3 octombrie 1930, în București, cu Margareta Constanța Caramăciucă, de care avea să divorțeze la 16 aprilie 1932. A doua oară, Al. Călinescu s-a recăsătorit, la 18 septembrie 1937, în București, cu Maria Ștefănescu. De remarcat faptul că artistul s-a căsătorit întâia oară la vârsta de 41 de ani.

A avut un fiu, Radu, devenit arhitect – ca și bunicul său patern –, al cărui nume l-am citit de multe ori pe genericul filmelor cu haiduci, la rubrica „scenografie”. De exemplu cele două filme consacrate vieții romanțate a lui Iancu Jianu – ca și multe altele –, în care scenografia joacă un rol deosebit – și a fost chiar o izbândă artistică – își datorează în mare măsură parfumul de epocă, arhitectului Radu Călinescu.

Din 15 octombrie 1961 datează „*Curriculum Vitae*” al sculptorului Al. Călinescu, devenit membru al Uniunii Artiștilor Plastici. Schimbările de după Al Doilea Război Mondial au avut ceva consecințe în creația sculptorului. Câteva portrete de muncitori și de oameni din popor, oarecare influențe posibile ale realismului socialist au fost concesii pe care artistul le-a făcut cu folos propriu. A locuit în continuare în frumoasa casă părintească – din str.Popa Soare nr. 48 – și și-a păstrat locul de muncă la unica instituție bucureșteană de învățământ superior din domeniul arhitecturii, unde – e-adevărat – epurările nu acționaseră atât de dur ca, de pildă, în învecinata universitate. „*Curriculum Vitae*” impresionează prin dimensiunea operei și prin numărul mare de expoziții la care a participat. Multă hărnicie la acest talent înnăscut și moștenit.

DOCUMENTE

1) Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Vâlcea, col. *Starea Civilă Râmnicu Vâlcea*, reg.nr.70 / 1889 Născuți, f.27:

20 mai 1889, Râmnicu Vâlcea. Actul de naștere al sculptorului Al.Călinescu

„N° 48 REGISTRU STAREI CIVILE
PENTRU NASCUTI

Din anul una mie opt sute optzeci și nóuă luna Maiu ziua douăzeci ora zece dimineața.

Actŭ de nascerea copilului Alexandru Călinescu de religie ortodoxă de sex bărbătescŭ născut la optsprezece zile ale lunei Maiu corent ora 7 și ½ dimineața în această urbă Râmnicul Vâlcea în casa din strada Călărașilor. – Fiu al D^{lui} Grigorie Călinescu în etate de ani treizeci de profesie tâmplar [*sic*] și al Dómnei Alixandrina Gr.Călinescu în etate de ani 23 (născută D^{tru} Ion) – Dupe declarația făcută de Dómna Marița Georgésca în etate de ani 60 de profesiune móșșe – Martori au fostŭ Căpitan Al.Avrămescu de ani 51 Proprietar și D^{l} Theodor Florescu de ani 39 advocat Domiciliați în această Urbă Râmnicul cari au subscrisŭ acest act dupe ce li s-a citit înpreună cu noi și cu declaranta.

Constatat dupe lege de noi S.Călinescu[10] Primaru Urbei Romnicul Vâlcea
Marița Georgeasca
[semnat:] Căpitan Al.Avramescu
[semnat:] Th.Florescu

Primar [semnat:] S.Călinescu”

[9] Mihai Sorin Rădulescu, *op. cit.*, *loc. cit.*
[10] Scarlat Călinescu.

[Casete pe aceeași pagină a registrului:]

„Căsătorit cu Margareta C-ța Caramaciuca – în Comuna București la 3 8[brie] 1930 actul No.814 1930 No[iem]brie 10
N° 13420 / 930
Ofițer al stării civile
[semnat indesc.] Șeful biroului
[semnat indesc.]"

„Căsătorit cu Maria Ştefănescu, în Comuna Bucureşti Sect.III la 18 septembrie 1937 actul No. 1806
1938 Martie 1
Ofițer al stării civile
[semnat indesc.] Şeful biroului,
[semnat indesc.]"

„Căsătoria dintre Alex. Călinescu și Margareta Caramaciuca s-a desfăcut prin sentința de divorț No.124 din 16 Aprilie 1932
1932 Maiu 9
Ofițer al stării civile
[semnat:] Const. Daniilescu Şeful biroului,
[semnat indesc.]"

„Eliberat certificatu [de naștere] N° 146413 anu 27.I.958
[semnat indesc.]"

---

2) Bucureşti, Arhiva Uniunii Artiștilor Plastici din România:

15 octombrie 1961, Bucureşti. *Curriculum vitae* al sculptorului Al. Călinescu, membru UAP

„UNIUNEA ARTIŞTILOR PLASTICI DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

FIŞA DE CREAȚIE
Nr.

Numele Călinescu Alexandru

Specialitatea Sculptură

UNIUNEA ARTIŞTILOR PLASTICI
DIN R.P.R.

Foto

FIŞA DE CREAȚIE

Numele şi pronumele Călinescu Alexandru

Pseudonimul **nu**

Domiciliul: Oraşul Bucureşti Raionul 23 August Regiunea Bucureşti

Str. Popa Soare Nr. 48 Telefon 21 01 07 Atelierul locuința

Specialitatea (pictor, sculptor, etc.) Sculptor

Locul naşterii: oraşul R.Vâlcea Satul - Raionul

Regiunea Piteşti *Data naşterii*: ziua 18 luna Mai anul 1889

Studii de bază: Şcoala de Arte Frumoase Bucureşti înscris în 1905 absolvind în 1909. Atelierul prof.Hegel. – Paciurea după absolvire

Studii de specialitate: Şcoala Naţională Superioară de Belle Arte Paris înscris în 20 Nov.1912 – 30 Julie 1914 când s-a declarat primul război mondial.
In atelierul Antoin [*sic*] Mercier[11] 1 Ianuarie 1923 – 18 Mai 1925 când am absolvit Atelierul Jean Boucher prof.şef de atelier.

De când lucrează pe tărâmul artelor plastice de la absolvirea şcolii

Din ce grupări artistice a făcut parte (anii)
Tinerimea Artistică (asociat 1914)
membru societar până la desfiinţare.

Călătorii făcute în străinătate (ţara, localităţile, data) Paris – Franţa.
20 Nov.1912 – 30 Julie 1914
1 Jan.1923 – Oct.1928
26 Junie 1931 – 1 Sept. 1931 Expoziţia Colonială de la Paris

Ce alte profesiuni a mai avut: nici una

Ce funcţiuni îndeplineşte în prezent (în învăţământ, instituţii, întreprinderi, etc.) Prof.de Modelaj la Institutul de Arhitectură "Ion Mincu"

PARTICIPĂRI LA MANIFESTĂRI DE ARTĂ
EXPOZIŢII PERSONALE, COLECTIVE, DE STAT SAU PARTICULARE
INAINTE DE 23 AUGUST 1944
(în ţară şi străinătate)
Se vor trece în ordine cronologică

Expoziţii Personale

1) 1917 Iaşi sala din str.Lăpuşneanu
lucrări cu subiecte de război
2) 1921 Bucureşti – Ateneul Român
3) 1929 Ateneul Român
4) 1930 " "
5) 1931 " "
6) 1936 Sala Dalles
7) 1943 Sala Dalles
8) 1947 Ateneul Român

cu lucrări în bronz, marmoră, teracotă
studii, portrete, compoziţii, schiţe
şi baso-relief etc....
Expoziţii colective 1914–1916 la Salonul Oficial şi Tinerimea artistică.

[11] Corect: Antonin Mercié.

Intre 1923 şi 1928 am expus la Salonul „Artiştilor Francezi", „Salonul de Toamnă" – Paris şi Salonul „Humoriştilor" Paris.
Din 1928 am participat regulat la „Tinerimea Artistică" şi Salonul Oficial.

Participări la Expoziții internaționale

1925 Expoziția de „Artă Decorativă" Paris, sala „Jeux des paumes" [sic]
1929 Expoziția Internațională Barcelona – Spania
1936 Expoziția Internațională Bruxelles – Belgia
1937 Expoziția Internațională Paris
1942 Expoziția Bienală din Veneția – Italia
1942 Expoziția din Bratislava – Ceho-Slovacia
1947 Expoziția de la Budapesta – Ungaria

Expoziții personale

1947 sala Ateneului Român
cu lucrări în marmoră, bronz, teracotă.
Compoziții, studii, portrete, haut-relief, baso-relief, compoziții de nud etc.

Expoziții colective

1948 Expoziția „Flacăra" Sala Dalles (Cap de pescar, bronz)
1951 Expoziția Armatei de la Muzeul Simu (Grupul „La baionetă", „Milițianul", ambele bronz)
1951 Expoziția colectivă Muzeul Simu „Porumbelul păcii" baso-relief – gips
1952 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Muncitor în port" gips patinat
1953 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Arhitect Ion Mincu" hautrelief – gips
„Li-Un-Jun" student coreean – gips
1954 Februarie Palatul R.P.R. „Ion Manolescu" Artist al poporului (bust monumental – gips)
1955 Expoziția regională Palatul R.P.R. „Arheologul prof. Bărcăcilă" gips
„Studenta arhitectă" studiu – gips
1956 Exp.de stat „Leon Tolstoi" pavilionul din B^{d} Magheru gips
„N.Bălcescu", pictorul "Steurer",
gips, sala Dalles
1958 Exp.de stat Palatul R.P.R. „Pescarul" bust gips
1959 Exp.de stat Pavilionul de Expoziții din parcul I.V.Stalin
„Acad.Arhitect Duiliu Marcu", „G. Verdi" busturi gips
1960 Exp. „30 de ani de la înființarea partidului Comunist Român"
savantul „Joliot Curie" gips patinat
Clubul Intrepr. Met. „Boleslav Biesut" [lecțiune incertă]
în 1961 şi 1962 nu a expus.
1964 Expoziția Orașului București: „Pe gânduri" portret gips
1964 Expoziția XX Ani de la Eliberare: „Fierar betonist" gips
1965 Expoziția Orașului București „Portret", „Studiu nud" bronz
1966 Expoziția Anuală de Grafică 2 lucrări – tuș „Făurar", „Zi de sărbătoare"
1966 – 67 Exp. bienală de pictură și sculptură „Surorile" bronz
1967 Exp. retrospectivă 50 ani de la Mărășești 3 lucrări
1968 Exp. Revoluția de la 1848 oglindită în arta plastică
1969 Exp. Festivă a XXV-a aniversare „Portret" – gips Sala Dalles
1969 Salonul de pictură și sculptură al municipiului București
1970 „ „ „ „ „ „ „ „ basorelief gips
1970 Bienala de pictură și sculptură
1971 Exp. închinată Semicentenar P.C.R. – Buc. – 1 lucr.
1971 Salonul pictorilor și sculptorilor din București – 1 lucrare
1971 dec. Salonul de pictură și sculptură Dalles – 1 lucrare
1972 – 1973 Salonul de pictură și sculptură dedicat celei de-a 25 aniv. a Republicii
1975 Salonul de pictură și sculptură al Municipiului Buc.

1977 Cântarea României (faza municipală București)
1977 – 1978 Salonul Municipal de pictură și sculptură București
1978 Exp. Magistralele socialismului
1978 Exp. anuală republicană de pictură și sculptură

Participări la Expoziții <u>în străinătate</u>
1947 <u>Budapesta</u> Exp.A.Pl.rom.
1975 Cracovia (Polonia) Bienala Internațională a medaliilor Fidem”

Colaborări cu desene, caricaturi, reproduceri, etc. la albume, reviste, ziare şi orice alte publicații
Nu

Ilustrații de carte
Nu

Decoruri de teatru, costume de teatru, panouri decorative, decorațiuni de interior
2 panouri (reliefuri) monumentale pe partea interioară a portalului „Căminul de studenți” N° 1 Cotroceni – piatră –
2 cariatide palatul Agricola – Podul Senatului (portalul) piatră

Lucrări de materiale de propagandă vizuală (afişe, panouri, etc.)
Nu

Lucrări de artă aplicată şi decorativă (mozaic, piele; vitrouri, gablein [sic], ceramică, etc.)
Nu

Cărți sau manuale, studii, conferințe, articole (publicația şi data apariției)
Nu

Ce lucrări plastice a mai executat în afara celor menționate (pictură, sculptură, frescă, grafică, artă decorativă, etc.)
Lucrări oficiale
Două medalioane Arcul de Triumf marmoră[12]
două nuduri – bronz bazinul „Lido”
bustul poetului „Duiliu Zamfirescu” marmoră „Cişmigiu“[13]
Monumentul Eroilor com.Manasia – Ialomița
Monumentul Eroilor com.Filipeştii de Pădure şi Păuleşti
Cavoul Costin Petrescu – cim. Bellu[14]
Artistul Gr.Mărculescu – cim. Bellu[15]
şi alte monumente funerare la cim. Bellu, Ghencea, Sta Vineri Bucureşti şi Predeal şi Focşani etc....

Lucrări aflate în curs de elaborare
„Maternitate”
„O colectivistă tânără”
„Un fruntaş colectivist”
„Grup de copii“
Medalioane <<Gh.Lazăr>> şi <<Gh.Asachi>>”

---

[12] E vorba de Regele Ferdinand și de Regina Maria care în acei ani nu puteau fi amintiți.
[13] Există și astăzi în Rotonda Scriitorilor din parcul Cișmigiu.
[14] Este un altorelief pe fațada cavoului pictorului Costin Petrescu din cimitirul Bellu ortodox, care mai există și astăzi.
[15] Mai există și astăzi în cimitirul Bellu ortodox.

Lucrări premiate, denumirea premiilor (româneşti şi străine), data

Salonul Oficial al Artiştilor Francezi – 1927 Paris – „Menţiune honorabilă“
[cuv.scurt nedescifrat] „Baia de soare” teracotă mărime naturală
Exp.Internaţională – Barcelona – 1929 – „Grand Prix”
„Cap. antic” – bronz
Exp.Universală – Paris – 1937 – „Medalie de aur”
„Portret” – bronz

Lucrări aflate în muzeele şi instituţiile din R.P.R. (titlul şi data fiecărei opere, locul unde se află şi anul când lucrarea a fost achiziţionată) „Grupul la baionetă” şi „Miliţian“ 1917 [sic]
Muzeul Armatei – 1918
Muzeul „Toma Stelian” „Cap” marmoră
“Pompiliu Eliade” bronz – bust 1915 Teatrul Naţional
Muzeul Municipal Bucureşti – „Cap de fetiţă”, bronz, Inst. Agrozootehnic [nume scurt nedescifrat]
Aşezămintele „N. Iorga” Plo[i]eşti – 2 lucrări bronz şi marmoră – 1939
Muzeul „Dona” lucrare bronz 1943
Muzeul Zambaccian portret bronz,
Ministerul Artelor: 5 lucrări în bronz marmoră şi teracotă înainte de 23 August
recent medalion „Arh. Ion Mincu” (1953), „Pictorul Steurer” (1956), „Verdi Giuseppe” (1959) – reg.Constanţa – Un cap de fată Muzeul din Constanţa

Lucrări aflate în muzeele din străinătate (ţara, localitatea, muzeul)
„Somnul” bronz
„Studiu” cap marmoră ambele în Colecţia Regală din Stockholm
„Studiu de pisică” bronz colecţia C[h]ristie[‘s] Londra
„Cap antic” bronz colecţie particulară San Francisco
două lucrări date în ediţie unei case de reproduceri p. străinătate Franţa
Portrete făcute în timpul şederii mele în Paris.

Lucrări aflate în colecţiile particulare
Multe lucrări din expoziţii personale cumpărate de diferiţi amatori de artă care nu le mai ştiu.

Titluri (data)
Profesor în specialitatea desen şi modelaj
Atestat N° 1929 din 12 August 1959
seria M.I.C.A.P. N° 466

Premii (data)

Decoraţii (nr.decret, data)
cavaler cl.II Meritul cultural p.activitate artistică
Decret N° 2766 din 9 Oct.1943

Ordinul Muncii cl.III p.merite deosebite în activitate artistică
Decret N° 481 1 Oct.1957
Ordinul Meritul cultural – cl.IV – decret 640 / 1 nov.1968.

In ce ziare, reviste, cărţi, cataloage, etc. au apărut critici, caracterizări despre artist şi operele sale (publicaţia, data) Iaşi 1917 în ziare independente 2 cronici - 1920 salonul Tinerimea artistică. V.Bibicescu. Universul. Viitorul Iunie 1924 scrisori din Paris “o vizită la atelierul lui Călinescu”. Viitorul 1927 – 29 sept. Aportul românesc la expoziţia artiştilor francezi. [Majusculă nedescifrată] A.I. 1923. Din Paris – de la redactorul nostru “Sculptorul Călinescu” Le Journal Aprilie 1928 Salonul din 1928 – G.Radovski Universul Aprilie 1929 – Călinescu expoziţie la Ateneu – Martie 1930 – Expoziţie sculpt.Călinescu sala Ateneu – L. Dracopol 1931 – P.Milo [lecţiune incertă] – Gr. Duca [iniţiala incertă] – C. Oraşanu – Oprescu sala Dalles 1936 N.

Iorga F. Şirato Oprescu exp.1936. Stănescu săliţa Dalles. Oprescu 1947. Universul 1951. 30 de artişti expun în Galeriile perm.de artă

Data	*Localitatea*
15 Octombrie 1961	Bucureşti

Semnătura
Al. Călinescu"

---

3) Bucureşti, Arhiva Uniunii Artiştilor Plastici din România
Februarie 1978, Bucureşti. Necrologul sculptorului Al.Călinescu, din partea Uniunii Artiştilor Plastici

„Dactilograma necrologului

UNIUNEA ARTIŞTILOR PLASTICI anunţă cu profund regret încetarea din viaţă a sculptorului ALEXANDRU CĂLINESCU, reprezentant de frunte al şcolii de sculptură românească, artist cu bogată şi îndelungă activitate de creaţie. – Născut la Râmnicul Vâlcea în 1889, a studiat la Şcoala de Arte Frumoase din Bucureşti cu Vl. Hegel şi D. Paciurea, – apoi la Paris cu Antoine [*sic*] Mercier şi Jean Boucher. – Timp de peste 6 decenii a fost prezent an de an în saloanele oficiale, în expoziţiile de stat şi festive, în expoziţiile grupării „Tinerimea artistică" (1914–1947) şi în mai multe expoziţii de artă românească peste hotare. A fost distins cu marele premiu la expoziţia internaţională de la Barcelona (1929) şi cu medalie de aur la Paris, în 1937. – A deschis 9 expoziţii personale şi a realizat numeroase statui şi reliefuri monumentale în capitală. Timp de mai mulţi ani a fost profesor de desen şi modelaj la Institutul de Arhitectură <<Ion Mincu>> din Bucureşti. Pentru activitatea sa de creaţie şi didactică a fost decorat cu Ordinul Muncii şi Ordinul Meritul Cultural. – Prin moartea sa sculptura românească pierde un artist valoros, elocvent exemplu de muncă şi probitate profesională.

Inhumarea va avea loc marţi 7 februarie 1978 – orele 15 – la Cimitirul Şerban Vodă".

---

4) Bucureşti, Arhiva Uniunii Artiştilor Plastici din România:

Februarie 1978, Bucureşti. Textul telegramei de condoleanţe cu prilejul decesul sculptorului Alexandru Călinescu, trimisă familiei de către Uniunea Artiştilor Plastici

cont 5576

T E L E G R A M A

internă – prezentată în cont – telefonic

Familiei sculptorului
ALEXANDRU CĂLINESCU
Loco – str. Popa Soare nr. 48 sector 3

In numele Conducerii Uniunii Artiştilor Plastici şi personal, vă transmitem profundele noastre păreri de rău cu prilejul încetării din viaţă a maestrului Alexandru Călinescu, venerabilă personalitate a sculpturii noastre şi exemplu de muncă, modestie şi probitate profesională, căruia îi vom păstra o neştearsă amintire.

P r e ş e d i n t e
Ion Pacea

se va transmite luni 6 II 1978,
după semnarea de către Conducere
[semnătură indescifrabilă]"
